

D 00008

1

15
Opleser
av
Paul Björwig
Scorsö

Oplevelser paa Frans Josefs Land
1898 og 1899

Sommern 1898 blev jeg atter forkyret
med Amerikameren Valter Tellman, Denne
Gang vilde han forsøge at komme Nordover
fra Frans Josefs Land, Mid: Slæder og hund
I Tromsø blev vi forkyret fem Mand
Mandlig

Brøderne Olaf og Emil Egeen, fra Hammerfest
Bernt Bentzen, var med Fra
Daniel Johannessen
Paul Björwig ^{Gronn}

Amerikameren var Valter Tellman, Leder
Evelyn Baldwin, Nestkommandør
Hopman, Læge
Harlan, Meteorolog

Ti Gik fra Tromsø den 20de Juni vi
Gik til Arkangel faar at tage ombord
Sluderen som var kommen fra Siberien
vi Tog ombord her 8de Sludere og
Gik fra Arkangel den 4de Juli, vi havde

fiint viir helle tiden opover

Den 7de Juli kom vi under Isen.
Men her var det Is overalt, vi gik nu
Nordvestover langs Iskanten Men den var
det overalt. Den 12de Juli møtte vi Jagten
Haabet, Skipper Johannes Larsen av Tromsø
Den havde været med mod Fløkken Men
beret at Isen var det overalt

Da Isen laa saa forkejet at vi ikke
komme under Land, blev det bestemt at vi
skulde gaa til Vardi faar at tage ind mere
køl, da det var ut til at vi faar brug faar den
før vi kommer hjem

Den 15de Juli kom vi til Vardi og begynte
strakt at tage ind køl, og om Eftermiddagen
den 16de Juli gik vi fra Vardi igen

Den 19de Juli var vi igen under
Isen som vi nu traf paa 78^{gr} Nord Brude

Den 20de Juli kom vi sammen med Salspanger
Victoria av Tromsø

Da vi nu fik Nordost og Taage
laa vi fast i Isflaen som var meget stor

Men og meget fortært, Bjørn var her Naak av Men
Da Isen er saa fortært og dertil Taage gik vi ikke
efter den, vi spød nogle som kom Til siden

Den 27de Juli latet Taagen og Isen var
nu lit slæken, vi begynte nu at Arbejde os
frem, og i Midagstiden var vi gennem det
Isbælte som havde stengt os inde,

om Eftermiddagen fik vi se Land, Land-
Aabningen var 8 Norske Mil bred, Men
nogen Kjendning fik vi ikke av Landet
da det er lidet kjent og Daarligt kartlagt,

Taar tanken var at komme os til Cap Flora
faar at tage det vi mangtet til Expedisjonen
Da Tellman havde faaet Lov av Mr. Harmsen
som var Ejer av det som var her, til at tage
det vi manglet, vi fik nu et hus som
stod i en liden buigt, vi roet nu iland
Men da fandt vi nogle opfindelser som vist
viste at det var Eira havn vor Skotlanden
Ligt Smit fra Aberdeen havde forlost sit
Skib Eira her i 1880, Men var siden reist
til Cap Flora vor den overvintret og kom

om Vaaren efter med Baaden til Matoskin
Skrædet, Novaia Zemlia

Da vi nu fik rede paa vor Cap
Flora var Gik vi did og begynte at tage
ind det vi trængte, vi tog et lidet ottekantet
Hus av Bræder med Suldugstag, en liden
ovrn det var det væsentligste vi tog, Men her
var en Mengde av alle Ting ijen, Desuten
et prægtig Hornhus og Stald desuten tre saadane
Brædehus som det vi tog, Men det varer vel
ikke lange faar det er bortført.

Den 29de Juli Gik vi fra Cap Flora
og nordostover langs Landet, her var mange
Fjorde og sund Men i Alle laa fastisen ennå
Frans Josefs Land ser ut til at bestaa
av store og mindre Øer, paa denne side
av Landet var det ikke mange Isbræer.
at se, Men endi sundene og Fjorden var
det mange Bræer.

vi var iland paa Cap Feggetoff
saa Gik vi til Salmien Men da møtte
vi Hen som nu stak sig Sydost over, her

kom vi isammen med Sælfangeren Hakla av
Sandfjord, den var kommen under Land fire
Dage faar os, Den havde i disse fire dage faast
22 Valros og 25 Bjørn, Valros og Bjørn var her
naak av,

vi ventte nu tilbage til Cap Feggetoff
og begynte at bringe vaars Lager iland da
vi skal have vaar Vinterstasjon her

i Austrasiendet som Gaar mellem
Haal Eilan og Kisekland ligger fastisen
endnu, den 3 August i Midagstiden
havde vi alt i Land, og da Gik Fritzaf
vestover, den 4de August kom Flerta og Gik
vestover, saa nu er vi Alle her nord,

Den 5de August begynte vi at
bringe nogle av vaars Pakker til fastiskanta
i Austrasiendet, da det er Mening at
nogle av os skal forsøge at komme lenger
nord i Høst, saa skulde di andre komme
senere, vi havde en liden Norlanbaad
en Kanadisk Suldugbaad, tre Polarstader
Proviant og forsyelig andet Frask og

40 Stunde, Dem har vi ikke taget nogen
Proviand til faar her er Bjørn og Valros naak
at skyde, men det ubdruedigste efter min
mening vil ikke Baldwin have med sig
og det er telt, han fortæller at vi skal gøre
som Eskimoerne og bygge Snehus,

Han sjoer ikke at Isen er fri faar sm
Denne Tid paa Aaret, men klarer han det
maa vel vi og klare noget, vi er tre Nordmand
og Baldwin som leder som først skal drage
Nordover

Di tre Nordmand er Emil Elsen
Bernst Bentzen
Paul Björwig

Paa Cap Feggethoff har vi nu sat op det lille
Snedehus som vi tog paa Cap Flora

Den 7de August begynte vi at drage
nor over Austrasundet, Isen var jern men
meget fortært saa vi og hundene gik ofte jern
Isen, men Isen blev nu saa daerlig at vi
maa i land paa en Ø som hedder Berghaus
her var et lidt vand men det var

idrikeligt da det var som vi skulde drike stærkt
Alm vand, her var meget fugel men ingen
vad paa dette vand, her er meget Valros og
Hvidfiske langs Iskanten, men Kobb er det mindre
ar, vi lastet nu Baaden og roet fra Berghaus
Da vi kom henimod Cap Frankfort laa der
en liden Isstrimmel saa vi maatte Løse ar
Baaden og drage det over Strimmelen, og saa laste
Baaden igen og fore det op til Cap Frankfort
her var et daerligt sted at lande da det er
bare fjeld og Stenruser, men vi fik nu vores
saker iland her, Dagen efter var vi tre Nord-
mand Gaende over et Isfjel til Berghaus
efter Hundene som vi ikke kunde fore paa
Baaden i Gaar, vi gik samme vei tilbage
vi og hundene har det nu lige
komfortabelt, faar nu blæser det Storm fra
nordvest med Sne, vi og Hundene ligger i
spjel bag de største Stener,

Baldwin har fundet sig en bra
plads op i en Stenrois da vi var efter hundene
Det er jo ikke noget rart sted men dog bedre

end wort,

Den 14de August fik vi tre Nordmand
ordre av Baldwin at laste bage Baadene med
Proviant og forskellige Ting og ro over Austrasundet
til Stormbai paa Visekland.

Det er mærkelig med Isforholdet her
medens fastisen endnu ikke er bragt mellem
Cap Pegethoff og Klagenfort, er her aldeles
frit faar Is. Da vi vel var kommen fra Cap
Frankfurt fik vi Storm fra Syd vest saa
vi maatte Lage tillands ved en Isbra, da
vinden nu flaaet lit roet vi over sundet som
er antagelig 8 Engelsk mil bred, her i Stormbai
var det meget utrynt saa Baadene blev
staande langt fra Land saa vi maatte
vade langt for vi fik tørre Baadene

Da vi vel havde tømt Baadene begynte
det at blæse fra Syd vest saa vi maatte Lage
Baadene iland, vi var nu jensemlid og
intet at bytte, vi havde ingen Trimus med
os, og Drived ser det ut til at det er frit
faar ialfald her vi til denne Tid ikke

set Drived nogen steder

Men her i Stormbai er det Lavtint og
frit faar Sne, vi velvet Baadene og krøb under
Den, Men det blev snart saa koldt at vi maatte ut
og springe for at blive lit varm, vi blev værende her
et Døgn da flaaet vinden og da vi nu fik God
Strøm roet vi tilbage til Cap Frankfurt

Da vi kom til Cap Frankfurt havde
Baldewin faar engangs skyd koget Kaffe og Valros-
kjød Til os, da vi havde spist krøb vi Søken
og sov den Relferdiges Søv

Dagen efter var det Storm og Snefok
saa vi maatte lige i Søken, Men nu er her
saa meget Sne at vi liger baade godt og varmt
Men noget Sulten var vi, Men det foar vi
vel vel vente med til virot bedager sig

Den 17de August blev været bra vi tog
nu hundene og roet til Stormbai, Baldwin
blev og med, Men vores Sovsaker maatte
blive ijen da det ikke var flas i Baadene
til dem, vi maatte denne Gang og Lige over
en Nat i Stormbai faar Uvir

Den 19 August roet vi tilbage til Cap
Frankfurt efter det som vi havde ijen der
Baldevin var jeni Stormbai

Da vi kom halvveis møtte vi Olaf
og Daniel dem kom fra Cap Pegetoff og skulde
nu blive sammen med os Nordover,

Da vi kom til Stormbai fik vi
ordre av Baldevin at vi skulde føre alt
Nordover til et Isfeld paa Tilsik Land

Det blev nu Storm og Snefok fra nord
saa det ser ut til at vinteren nærmer sig
Den 21de August var vi ferdig med foringen
Det var bare Hundene og Balvin ijen og
dem tager vi landveien,

Men nu havde Baldevin bestemt
om at vi skulde laste Baadene og ro to
Mand paa hver baad til en Ø som hedder
Tiner Nøistad den ligger længst nord i
Austriasundet, Balvin skal have en mand
hos sig, vi var et stykke nord i Sundet da
møtte vi en Isstrimmel som vi ikke
kunne komme jennem, vi vendte da tilbage til

Stormbai, da vi kom did var isen Dreven tilands
saa vi maatte arbeide helle natten for vi kom tillands

Da vi havde forint baadene kom der en
Björntingse med to unger, vi spød alle tre, men
Da Primussen nu slog feil blev det længe før
vi fik kaagt Björntkjöd,

vi fik nu Storm og Snefok som varte
i fire Døgn, nu laa vi godt nedfogen i voss
Toversaker saa nu havde vi det baade godt og
varmt, men at faa til noget mat er umulig
ute i Snø, vi kunde jo faa lit Hermetik nu
naar vi ikke kaage Valros eller Björntkjöd men
nei, Baldevin vil at vi skal leve av Landets
Prodægter, men selv lever han av Hermetik

Men saa trænges vi nu bra og
Det ser aldeles godt ut til at vi trænges at
trænges vist vi skal klare den turen vist den
bliver som den er begynt, men saa er vi
fem Nordmand unge folk og ingen av os
er bleven foreent,

Den 26de August flaut vinden lit
sjönst det blaste endnu friskt fra nord

vi fik nu ordre av Baldevin at vi skulde
tage og ro til Cap Tigetoff med bage baadem
vi skulde var to Mand paa vor baad,
vi skulde inderrath Villman vordan det
saa ut faar at kome herover,

Emil Ellepsen
Danzel Johansen
Bernt Bentsen
Paul Bjorvig

vi fire skulde nu ro, Olaf Ellepsen
skulde vare ien i Stormbai sammen med
Baldevin

vi havde rigtig en frisk vind syd
over, da vi kom til Cap Frankfurt falt vinden
av land men vi kom os omsider op i en
bugt inden for Cap Frankfurt vor vi tog
Baadene i land og velvet dem for vi skulde
nu vile ut under dem, men vi maatte bare
sten og lage paa bunden av baadene da stormen
vilde tage dem fra os, Det var den fineste
Landningsplads jeg har set paa Frans
Josefs Land, her var et jævnt Lavland med

sand helt fra Sjöen og op mot Fjeldet, men
meget Faldvind, vi kogte os nu Björrenskejd
og Kaffe, saa gik vi tilkøis under en av baadene
om morgenen medens jeg laa i Sæken
lente jeg paa Pommisen faar at kaage Kaffe
Det var nu stille og fint veir, men sjönt
Pommisens Tür körte jeg en anden Tür og
smøstning, og da jeg nu saa ut saa jeg en
menigde Talros som hotte paa at gaa paa
Land i Bugten neden faar Baadene

men da vi var ligeglad om deres
Besög da den er meget nærgaende naar
vi er i Baadene og da vi har smaa baade
hör vi ikke give os ikast med dem

vi sendte nogle Skud ned i Bugten
men nu var dem snar at kome sig avsted
vi stelte os nu efter omstændigheten
rigtig Gods for vi roet herfra, Östria vindet
var saa blangt som et Spiel,

En og anden Is ligger og Driver, ned imod
Klagenfurt ser vi en Iskant.

Da vi kom henimod Berghaus

kom der Drivinde et Isflag med 5 rigtige
Store Valrosser paa, vi roet nu til Isflaget og
drog op Baaden paa Flaget saa spød vi
alle fem, vi flaaet brustykker og roet Kjødet
i Land paa Berghaus og Grov det ned i Sanden
saa vi havde nu Mat baade til os og Hundene
om vi engang skære kom hid og var fri
faar Mat, Da nu Isen drøo faar lang fra
Land maatte vi lade de to Valrosser lye ijen

Paa Berghaus var det blevet ijen en
Hund da vi drog nor over, vi forsøgte først
at fange den men det var usmülig, og nu
kom vi den ikke paa sküd saa vi fik
skyde den, det er mærkeligt at den har klart
at Live saa lunge uden Mat, det er nu tre
uger siden vi var her og enda havde den
Grime paa sig

Da vi kom til Cap Tegethoff og Vellman
havde læst Brevet fra Baldevin fik vi brev
med Tilbage og ordre om at re strakt tilbage
vi fik en Kop Kaffe det var alt, da vi nu
kunneod Cap Frankfürst traf vi paa

det Isflag som de to iplaaede Valrosser laa paa
vi roet nu til flaget, vores Tanker var at tage
lit Kjød av dem faar at kaage da vi Austen
intet havde spist siden vi roet fra Cap Frankfürst

Valrosserne var store da vi spød dem men
nu var dem store, da vi fik hul paa dem kom
der en hul pust ut og en stank som var fed, det
havde gaet Gas i dem.

Da vi kom til Stormbai fik vi ordre
om at laste Baaden og forsøge at komme til
Viser Noistad, da vi kom et stykke uti Stradet
fik vi Storm fra Nord ost, saa vi maatte
holde av til Pariceer, da vi ingen Seil
har var det vanskeligt at klare sig,

Baldevin og en Mand er ijen i Stormbai
vi blev nu ligende her paa Pariceer
faar Storm i to Døgn, vi fik da fint vir
og begynte at re nordost over, vi maatte nu
noget Isørpe som vi troet vi kunde komme
ijerum, men da vi var kommen et stykke
ind i Søperen blev den saa tyk at det var
usmülig at komme frem, men nu var

det næsten lige umulig at kom tilbage
vi maatte en Mand side frem paa
Stevnen av Baaden og trampu sørpen stund
Medens den anden halte baaden frem med
Palken, Men Gud skal vide at det Gik ikke
fort Men endelig kom vi ut, Men har vi
ikke kommen ut da saa har vi og været ferdig
jaar Sørpen var saa tynd at vi kunde ikke
Gaa paa den, vi roet nu over Strædet til
Cap Heller paa Velreklund, for vi kom tillans
spod vi en Storkobe saa nu har vi mat

her blev vi ligende i tre døgn
Da hulle Austriasundet nu er fuld av Drivis
saa det er umulig at komme til Stormbai,

Medens vi ventet paa at Isen skulde
drive bort begynte vi at bygge paa en sten
hule, muligen kunde den engang blive os
tilnytte da vi ikke har felt, Men det er bare
av smaa fjæresten vi bygget den,

Da vi nu ikke kunde komme
Sjovien tilbage til Stormbai begynte vi
at Gaa fra Cap Heller over et Isfeld faar

at komme til Stormbai, Isfeldet er bare 12 Engelsk
Mil, Men det var den Ensomigste tur vi har
haft, Nu da er Drivisen og fastisen meget over
Arvelunde, Isfeldet var jævnt og slat som et
et Gulv, Men altid saadet ut som om vi Gik
Mot en bæk, vi havde ikke andet med os
over Isfeldet end en Loversak som vi havde
bunden paa en Lense, den bar vi mellem os
to Man versin stund,

vi begynte at Gaa fra Cap Heller om
Morgenem og kom til Livin i Stormbai den
andre Morgen kl 3 vi havde et fint veir paa
Isfeldet Men da vi skulde Gaa ned av Isfeldet
var det saa mørkt at vist vi ikke havde hørt
Hundene har det bleven vanskeligt at komme ned

Det begynte nu at blæse friskt fra
Nordost med Snefok, Baldevin har stelt
til et Lidet felt av den Præsening som er til
Pildtugsbaaden, Danjel fik pladts i feltet
sammen med ham, vi lagde vores Loversaker
i Pildtugsbaaden og Gik tilkøis, sulten var
vi da vi ikke havde spist siden vi Gik fra

Cap Heller, men det er vi nu vant til, vi bliver som Eskimoerne at vi kan stå længe men saa kan vi og rusten fortære en halv Bjoern naar det høver.

Da det nu er i Slutningen af September begynder det nu at blive noget koldt, men da blev helt nedfögen blev det varm,

Daryl forsögte flere Gang at faa fyr paa Primusen men det var umulig faar Stormen at faa den til at brende,

men endelig den anden Nat fik han kogt noget Kobekjød og fersket Spæk som vi fik indi Lovsakem, fersket Spæk og Renhaar av Lovsakem var god mat jaar os som nu havde vært uten mat i over to døgn.

Da veivet bedaget sig begynte vi at Trække over Isfeldet tilbage til Cap Heller, denne Gang er vi alle med og hundene har Læs, vi havde noget Proviant ligende fat ved Isfeldet, da vi kom did faar at tage det med os fik vi se at Bjoernen havde

vært her, men vi saa bare spor efter tre Laver og et dybt hul i Sneen mellem Laverne, vi fülte nu efter dette rare spor, vi begynte nu at se Blod der di mystiske hul var, og nu fik vi snart rede paa vad det var,

Bjoernen havde slaaet Laven i en Boks Preservet Pattatis og Klörkem var gaaet paa Bliket og nu fik han den ikke av, men naar han gik slog han med Boksen det hülte vi saa Bliket havde skaaret den, derav var Blodet da vi fant Blikboksen var den saa flat som en Tandekage,

Ja nu har vi faaet alt vaarus hid til Cap Heller og det tranges faar nu har vi Vinter med Storm kälde og Sne, her er bare vært Drivved, det er mærkeligt at ikke her er Drivved medens der paa Spidtsbergen er overflod av drivved fra di Sibriske floeder findes der intet her, og Frans Josefs Land Liger go mit faar disse floder,

vi har nu faaet 30 Valros og 12 Bjoernen siden vi kom hid, her er naak at tage av

Men vi tager bare det som ligger os i veien
Austriasundet ligger fuldt av Drivis men
østover mot Iskæden ser vi aabent vand
vi kuger nu Valrosskroterne smaa
som vi skal have til Hundeanat, og saa
for vi hulen lit bedre, vi har vert en Tur
til Cap Smarda, her fant vi en Drivstok
som vi skal have til Mønsaas, vi har
Valrosshuder til Pak, en Skenhæle til Grue
Hulen er ikke bredere end at naar vi ligger
er hovedet ved en Væg og fødderne ved den
anden, vi kan ikke staa opreis selvikke
under Mønsaasen, Men saa er den jo
meget bedre som intet, Til Skorsten har
vi en Islikbox og faar Dørhulet henger
et Bjørnskind, to smaa kasser holder
taget op, til indbo har vi en ledig kasse
køier har vi ikke men et Isbelagt Gulv for
sammen Tjenesten, saadan ser vort fremtidige
vinter hus ut

Baldwin ligger nu stadig i Pakken
og Laver av Hermetik Men forklarer os

vor Stund og nærende Valrosskjød er,
vi har nu arbeidet en Summer runt
Hulen den er over to meter hoi, Baldwin mener at
Bjørnen ikke skal komme til hunden som skal være
kurinde, vi arbeider nu ikke ver dag med at flaa
og kuge smaat Valrosskjød, og da baade Bjørner
er frosen er dem ikke snar at faa Skindet av
naar det lider Mod Midag Gaar en av os
ind i Hulen faar at kaage Valrosskjød, vi
har jo anden Proviant Men Baldwin
støfter av vor nærende det er, Men selv er
han ingen Kar paa det, han har næffesmagt
det Men ledige Hermetik bønner finder vi
ofte, Naar han er i rigtig Gat Linn faar
vi lit av Professor Vaages Fiskearne og have
paa Valrossøet

vi fik i Gaar fem Valros og Tre
Bjørner, det er vil di siste Valros vi faar
i Aar da Isen nu er sat over alt, det var
i en liden Aabring ved Stranden vi fik
disse Valros, Men nu er den tilfrosen
Men Bjørnen ser vi ofte,

Baldwin maa vist Tro at det er samme
Stof i os som det er i Hundene, ialfald vil
han vi skal taale det samme som dem.

Baldwin kom i dag med den
beretning at vi skulde blive to av os nord
mund i en her paa Cap Heller, i Vinter
Hans selv og de andre tre Nordmund
skulde trække til Cap Pegetoff faar at være
der i Vinter sammen med de andre Ameri
kanere, han spürte os nu om vi vilde
vilde blive her, nu saa vi godt alle fem
at det omtrunt var det samme som at
sige farvel Verden, og det sjönte vistnaak
Baldwin og, han troet sikkert at vi alle
skulde have nægtet at blive her, naar
det saa gik ukuldig med Expeditionen
kunde han skyde paa os Nordmund
at vi havde nægtet at udføre det vi
blev befalt, men vi alle fem Nordmund
har altid udført det vi var befalt
selv vor indviklet og farlig hans
Ordre mangen Gang har vort

Da vi nu alle fem Nordmund sagde
at vi vilde blive her, ja naar derre alle vil
blive her og det bare skal være to saa skal

Paul Björvig og

Berent Bentzen blive her

Og nu fik vi ordre først muntlig og siden
skriftlig om vad mad vi skulde faa bruge
vi har Proviant naak, men den skal være
til Tølturen til vaarm,

Det var en rar Proviantlist vi fik
men dog ikke mindre sant vort ord

vi skal have to smaa Kjøer hver for dag
1/2 kilo Tilverisert Kjød Tilsammen for Ugen
Røgtobak saa vi klarer os to Maanedes

Flask Milk Sukker Sokolade maa ikke
benytes, Pottatis eller nogen slags Gryn eller
Omelvarer har vi ikke med os, Kaffe kan
vi faa benytte som almindelig, Björvig og
Talroskjød saa meget vi vil.

Parafin maa under ingenomstændig
hed benytes

Til Belysning fik vi fire Starin

Lys med ordre om at være yderst sparsomlig
med dem og ikke benytte dem uden i sidste
øjeblik, vad Tid han mente med det ved jeg
ikke, men han fortalte os vordan Eskimoerne
skafer sig Lys, han havde læst det
og det kom os tilgode

vi Gravet bort Snen av Stenene og tog
den Mossen som sad paa Stenene, den tørret
vi i Grøn, naar den var tør lagde vi den
paa en Blikkalerken og et Stykke Valrosspæk
i midten, naar vi saa tente i Mossen
og Spekket begynte at rinde rødet vi Mossen
og brænen sammen, ja Lyset var godt nok
som Lys i hulen, men det var en farlig
os og røg av den, men da vi ikke har
noget bedre faar vi jelp os med det vi har

Førresten tror jeg ingen Polarekspedisjon
nogen sinde er forlat i under saadanne
forhold som vi to er forlat under, og alt
er Baldevin orraki, har Vilmann vist
vordan her er har han aldrig levet os her
men Balvin trock vel at han skuldi

blive skilt med os begge her,

Til Brunsel har vi Spæk men det ^{er} ont
at faa til at brunde, men det er rart vad man
kan faa til naar Nøden Gaar paa og man kun
har sig selv at stole paa

Det er ikke meget vi har Laav at bruge
men sulte kommer vi ikke til at gøre, faar vi har
tingt deiligt Bjørnekjød og flere Valrossunger
men det er ikke saa got som Bjørnsungerne
men dog got spisende

Klader har vi svært lidet av da den
er paa Cap Pegetoff, vi har versin Sovsæk
av Bunskind, Bunskindsovsposer er di varemeste
Sovsposer man har, men dem taaler ikke
at blive vaa eller fuktig faar da sliper dem
haarene og da er dem til ingen nytte vaars
Sovsæker er nu saa fri faar haare at jeg
tror rusten vi kan tale di haarene som er
ijen, men vi skal og maa gøre vad vi
kan faar at klare os,

saaden 22de Oktober om formiddagen
Ruste dem herfra den tog tre Klader og

15ten Hunde med sig, Men om Eftermiddag
kom der en Mand tilbage hertil og tog
5 hunde til da foret var Daarligt

Di fire som reiste til Cap Fegelloff var

Evelyn Baldwin

Emil Ellefsen

Olaf Ellefsen

Danjel Johansen

vi har nu 28 hunde igen her, og
med Naak til dem

vi kaager nu To Gang faar døjket
om Morgenen kaager vi Björnkjød og
kaffe og om Aftenen kaffe og Björnkjød
det er Arvekslingen Men saa er dagene
Korte og læt Arbeide har vi,

vi er nu bleven enig om at vi
skal kaage vor sin tike, den som ikke
kaager skal fodre hundene og paase op
naar Björnen kommer, her findes ofte
Björnen Men alle Gaar Syd over,
vaarus hule Staar rat ved foten
av en fjeldknaus yderst paa et Stær,

Mellem denne fjeldknaus og Fjeldkland er der
en smal Tange som altid er fri faar Sne
da Sneen blases av vordan vinden blaser
saa paa denne Tange er det som en Got ved-
lige kolt Gate, Naar det er klar veir og Maane
og dertil Nordlys er her rigtig et storartet
Syn at se itover di endelose vide flader
og fortæningerne av di omlygende fjeld
og saa stilt at man næsten kan høre sit
egit jerte slaa, imedtagen Naar hundene
Giver lyd fra sig, da er det ikke vidre hyggeligt

Dise Polarhunde har ikke same
Lyd som di hunde vi har jeme i Norge
og Antagelig i Andre Land, Naar en av
dise begynder at hyle Maa alle sammen
begynde at hyle og da er det en rædsonn
Lyd nærmest som Ulvehyl og derfra ned-
stamer antagelig Polarhundene fra

Men Naar det er Storm faar man
et andet syn at se, da Sneen er saa Tør
staar Snefaaket som en Muur, og sneen
bringer ind i den minste Abning

Den første November var det Bentsen
der at begynde og kaage, men da han kom
op var han noget syg, og han bad mig
om at kaage denne tige og, ja det var intet
iveien faar det, han gik nu tilkøis, det er
jo ikke meget vi har at bestille saa jeg klarer
det got baade inde og utede

Det blev nu noget ruskvæer og en
kvæl i midten av November var det Storm
fra nordost men klar himmel jeg kunde
se Stjernerne mit opi himlen men røst
omkring saaes bare en Graa Mase

Da jeg kom i Sæken om Aftenen
var det bidende koldt i Sæken og Bensen klaget
og over kilden men da det led paa natten
blev det bedre og da jeg voguet om morgenen
var det rigtig varmt og behageligt at lige
Det var linge før jeg stak hovedet ud av
Sæken men det var lite at se, men jeg
spjente at vi var medføgen, jeg laa endnu
en stund og talte med Bentsen om vi
synter bage To at det var rigtig behageligt

at lige, men saa maatte jeg komme mig ud av
Sæken, da jeg nu kom mig ud av Sæken fant
jeg fat i en liden bordende, og nu maatte jeg
først Grave snen ind saa jeg fik et lidet hul
faar at komme mig ud og faa fat i Spaden og
saa til at Grave mig ind og snen ud, men
Det verste var at det var umulig faar
mig at kjende mig igen, det eneste som
jeg kjente igen var Jeldknæven og Tangen
Muren som vi havde bygget saaes ikke
ei heller hulen, jeg saa tre hunde op paa
snen det var alt, da jeg nu havde faaet
et Meste snen fyrte jeg paa Græs og satte
paa Kaffebranden, da den var ferdig og vi
havde drukt den begynte jeg at Grave
op hundene

Det saa ud som om Hundene har ligt
sig Gaat under snen, den havde arbeidet sig
et reist hul og her laa den baade godt og varmt

Det er verst faar hundene naar det er
haard sne og frost selv om det er stille, vist
den bare har faaet vert løs har den haft det

bra, men vist den er løs ødelæger den er anden
Jeg har i regelen fem stykker løs for hver dag.

Da jeg var ferdig med snen i hulen
begynte jeg at grave en kanal gennem snen
fra hulen og ud gennem jokerkavlen,

den gaar i en vinkel for at ikke vinden
skal falde ret ind, jeg har matrualer naak
og god tid har jeg, men Bentsen kan
liger desvære og friser i Secken baade dag
og nat, men jeg kan desvære jøre saa lidt
faar ham, naar han synes at jeg bliver
forlænge rite raaber han paa mig, han er
rad faar at Bjørnen skal tage mig,

men det er vist ikke saa farligt med
Bjørnen faar vel er det mængt saa jeg ser
den ofte ikke, men Hunden har rede paa
den og den varskær naar den er i nærheden.

En nat medens jeg laa i Secken fik
jeg høre at hunden begynte at holde en
feil Alarm, nu kan jeg got høre paa den
naar det er Bjørnen i nærheden, men
jeg Gad ikke Gaa ut, men saa kom den

og begynte at grave paa Valroshudene som vi
har til Tæke over hulen, jeg frygtet faar at den
skulde komme gennem Taget, jeg tog da Riflen
og satte i under taget der var Gravet og sjød
gennem det, jeg hørte et brøl og labning
bortover snen, om morgenen saa jeg blodvei
efter den.

Bentsen bliver daarligere faar hver
Dag, han spiser intet, hans Anføring
er mest blod, og nu kan han ikke jelp
sig selv, han er svært Taalmodig og klager
aldrig, men nu i det siste er han begyndt
at Tale i vildelse og se Syner, han er
Ganske sikker paa at her er en Mand
Til i hulen, ja han er saa sikker paa det
at ofte naar jeg læger mig siger han du
maa Give pladts til Hans, det er Navnet
han har paa ham, jeg har flere Gang
naar jeg viste at han var normal, sagt
Til ham at han skulde spørge denne
Hans vad han wild, men da siger
han, det vil være det same som om jeg

spürte dig vad du vilde her,
Jeg er ikke mørkerød men Mungen
Gang er det ikke mer end at jeg klarer
det, naar han siger, ser du han ikke
han staar jo At med dig, og Mungen Gang
har jeg set mig om men aldrig har
jeg set noget Mystiske

nå er han i det siste begynt at
tale om at vi skal reise til Tromsø vi
bronger ikke at vare her, og paa en dag
kan vi vare der,

vi er nå i siste dage av Desember
vi har haft ruskveir en hel stund med
vind og snefaak saa hundene har haft
det bra, hidtil er tre hundene död sothedid

En nat kom der en Björnen og begynte
at jøre sig tilgode av Hundornaten jeg gik
da ut og sjont jeg ikke var 10 meter fra
den kunde jeg ikke faa rigtig sigte paa
den, Björnen saa jeg men sigtine paa
Riflen saa jeg ikke, jeg sjod nå et skud
og antagelig Traf jeg men vor ken ved

jeg ikke, for Björnen sprang et stykke ned
over snen da satte den sig, men nå var
det fem hunde Lös og den samlet sig om
den, det var især en Glatthaaret hund som
var mest nærgaende paa Björnen, men
saa fik Björnen et slag paa den saa den
rület bortover Isen, Björnen rület nå ut
over Isen forfulgt av fire hunde, jeg
gik ind og krøb i Saken, Bentzen var
meget rød faar at jeg ikke skulde komme
ind, om morgenen kom to hunde tilbage
og to dage efter kom der en, den fjerde
kom aldrig tilbage,

Den 22de Desember troet jeg
at det skulde have vort Bentzens siste dag,
og det troet han selv, han var nå aldeles fult
retvis, han bad adjø med mig, ogsagde at
jeg maatte se og komme mig til Cap Fegethoff
naar han var død,

Dette var den tyngste stund jeg har
oplevet, vi har vort kamrater fra Isarn av
og riist flere Aar sammen efter at vi blev

Vognen, og nu skulde vi skilles her i udkanten
af verden, Jeg synes ikke at sige at jeg
gaaet som et Barn, og jeg tror at flere
vilde have gjort det same vist dem har vist
her nu, Jeg spürte ham om han havde
noget som jeg skulde sige til dem samme
Du ved hvordan vi har haft det
Fortæl dem det, det er naak,

Men om Aftenen kviknet han til
og vi troet bage at det verste var gjort, og
da vi idag har Aarats mørkeste dag
haaber vi at alt vil lysne

Saa kom Juleaften som en vor
Glader sig til, fra den fatigste til den
Rikeste har jo lit forsyel i Juleaften selv
Strafepangen saa har han lit forsyel,

Men her, sort Kaffe og Björnkjöd
Spak og Mose det er Lyset, Flundehyt er vores
Mürk, Men saa er vi Glad bage to faar
at Bentsen bliver bedre, vi laa og talte om
Juleaften samme Men det blev ikke talt meget
Men vi fengte vist saa meget mere

Björnkjöd har vi naak av saa vi sütker
ikke, ialfald jeg faar jeg er meget Glad i
Björnkjöd, Men Bentsen kan ikke spise
Noget Men sort Kaffe liker han

Anden Juledag var kulen fuldfögen
Men jeg laa i Saken til om kvelden da vinden
flaut, da stod jeg op og Grædt ut snø og kogte
Kaffe, Flundene laa nedfögen til andre Maergen

Bentsen var nu bra til förste
Nyaersdag og vi havde God Tro bage to at
Det verste var gjort

Men Nyaersdagsmorgen blev han
svort daarlig nu talte han bare i Vildelse og
saa Lyne, itenfaar kiter Stormen og kunden
og her er jeg Allene, jeg har haft et Godt humör
Men nu har det kast sig, og nu er det svort
kolt, da vi havde Termometer opservert vi
fra femten til fyve Graders küldi inde i
Kulen Men saa blev Termometeret knust saa
nu ved jeg ikke vor kolt det er, Men nu er
det koldere som dengang

Anden Nyaersdagsmorgen kl 5 var

Det sidste Gang jeg hørte ham snakke,
Men det var bare i vildelse, og ikke kjente
ham mig, da kl var sex var det stille jeg raapte
Ganske sagte paa ham da jeg ikke vilde
vække ham vist han sov, da jeg intet svar fik
kente jeg i en fyrstikke og nu saa jeg at han
var død, vel har jeg vert nogentunde forberet
paa dette, Men nu da det er sjet synes jeg
det er umulig faar mig at klare mig stort
lenger, bare jeg ikke kommer til at miste
noget av forstanden kan det vel endnu gaa
an, Men sandelig skal der noget til faar at
klare det, faar her kommer nu alle slagstanker
presen baade di mulige og umulige

Jeg blev ligende til kl 8 om maargrun
og tænkte paa vad jeg skulde jøre, om jeg
skulde fornuet eller ikke, faar jeg var ganske
sikker paa at det kom til at gaa same vei
med mig, og da var det best at jøre det saa
lat som mulig, Men saa er du jo frisk endnu
og strengt taget mangler jeg ikke noget
faar at opholde livet, Det verste var kilden

naar jeg var tilkier, Men naar jeg var ute havde
jeg naak at arbeide med, Men dog bare faar
at holde mig varm og faar at blive trat Til jeg
skulde lage mig,

Jeg bestemte mig da til at fornuet ut
og paa alle mulige vis jøre vad jeg kunde
faar at opholde livet til den kommer fra Cap
Pegetoff, jeg fornuet nu ut og fyrte op paa
Grønn og smeltet lit Is i en Blikbox og fornuet
av Flinderne og Ansigtet paa den døde,

Ti havde i høst talt om at vist en av os døde
i vinter, skulde den som livet sist ikke bringe
den døde ut av hulen saa han blev opspist av
vilde Dyr, allerede da frygtet vi for det som nu
sjet, jeg lod ham derfor lige i samme Søken
som jeg liger i, vi har haft pladts i Søken
medens han livet saa er det god pladts naar
han er død,

Det var jo lit trist den første Tid at
at lige sannan med en død, Men det gik
smart over, Men inde i hulen er det nu
mere trist og uknygeligt ingen har jeg at

Tale med og ingen faar jeg svar av

Derfaar holder jeg mig ikke saasomt vint
er nogentiende bra, jeg har nu Gravet op en
av Baadene og taget jernstangen som var
under kjolen og arbeidet en vist i Grøen
til at læge Spættet paa Naar jeg har fyrt paa

Naar Frans begynder at brende
i Grøen er det bra fyr, men Gud skal
vide at her da er røg og os, det er vist
mange og jeg med som ændres paa
at Lappen er Suroiet men nu ændres
jeg ikke paa det faar nu er jeg saa suroiet
som nogen Lapp og varet rinder av
Pine til en vertid, men det er vel nogentiende
lige dan i en game mensaa er det ikke fran
røg, jeg har endnu bra Bjørnskjød, spint
Flindene har forsynet sig med noget

Men Valroskjød har jeg en hel del og
ligedan med Spek, saa nogen rød
angaaende mat har jeg ikke, det er kalden
som er verst, og vor ofte ønsker jeg ikke
at jeg havde et øvelse med ovn og kæl

Men det er utroligt hvordan man kan
klare sig under forrylige forhold, men saa
har jeg jo læst om folk som vist har haft det
ligedan om ikke verre, men jeg synes selv at
det ikke gaar an at have det stert vere,

Jeg læste i min Barndom om
Robinson og syntes at det var utroligt at
han kunde klare det som han gjorde, siden
fik jeg rede paa at det var en Roman,

Men selv i Romanen har han ikke
di savn og jernordigheder som jeg i virke-
lighedem har, saa vist jeg skulde fortælle
alt fra første stund var det vist mange
som vilde sige at det var overdivelse og
det tror jeg naak jeg og har kommen til at
sagt, men nu da jeg selv har oplevet dette
er det bare Gud og jeg som ved vad jeg
jeg har prøvet Vinteren 98+99 paa Frans
Josefs Land,

vi havde ganske bra veir i Januar
men Ilberuvar begynte med Storm og Isak
Det er svært lite Pine som kommer direkte fra

Lysten, da har vi Mer Snøfal i Tromsø
Men ved minste vind staar alt i
i faak da Snen er saa tør, her findes ingen
Fordampning, selv inde i hulen var jeg
baade liger og kaager kan Fyrstikasken
lige under snen paa Døgnvis Men endnu
brønder Fyrstikene lige godt,

vist det ikke har vort saa kolt
har jeg ingenting at klage faar, da jeg
jo paa Faarhaand viste viste at det ikke
vilde blive nogen Lysttur, faar maten
og Ensomheden klarer jeg det Got med
Men kolden er verst,

Men muligens den og er bra
faar noget, faar vist det har vort varmt
i Sæken tror jeg naak at jeg har kommen
til at kolt mig der den muste tid og da
künde det vel bliven fornuget, faar nu
maa jeg op av Sæken alt som oftes og ut
at arbeide med Snen og springe paa
den snørie Tange, Spørbrig kan jeg naape
faa da jeg spiser nesten bare Björnskjöd

og er stadig i Bevægelse, Men jeg tror at et
Godt humør er beste Medicin faa den slags
Sygdom.

Jeg hører ofte at di kunde som er
lös holder en faal læven ute paa Isen anta-
gelig er det Björn den har faar sig, jeg
er ikke rigtig dristig til at gaa utover da
Tinkisterriflen som jeg har brügt i vinter
sprang sund i vinter da jeg sjöd en Björn
og nu har jeg bare en Skaningten og den er
saa slak i færem at jeg maa klike flere gang
faar sküdet Gaar av, ogsaa har jeg ikke
noget brüg faar den endnu

i di første dage av Feberüvar var
det bra lyst, Men endnu den 12te Feberüvar
lyste Stjernerne paa Himmelen kl 12 Midag

Jeg var nu en tur over fjeldet
fra Cap Heller til Cap Smarda, her var et
lidet Isfeld som jeg først maatte over
Men oppe paa Fjeldet var det frit for sne
da vinden havde blet den bort

Nu var det stille og fint veir og et

Prægtig syn at se Mellem alle disse Øer
og den Evindelige vide flade saa langt
som synet naar, og stilt og roligt langt
fra verdens Larm. Men jeg er allene her
og har ingen at fortælle om sit indtryk.

Jeg har smaaat tænkt at reise til
Cap Fagettoff men da jeg har 24 Hunder og
dem klarer jeg ikke at styre faar en Plade
faar kommer der en Bjørn og hundene
begynder at forfølge den kom dem vel
til at tage velde baade av mig og Pladen
og lade nogle av hundene ijen yen her
Gaar ikke an, Jeg har nu taget ind
et Bjørnskind og lagt ovenpaa Lovsæken
og saa har jeg taget 5 hunde som liger
ovenpaa Bjørnskindet saa nu er det ikke
saa koldt i Pecken, men noget fiart er
det ikke, faar disse hunde ved ikke vor
dem skal jøre sig ren og da bliver det
paa Bjørnskindet, men en liden stund
efter at den er Gaet av Skindet er alt
frosen og da er det bare at riste Skindet

Saa er det klart til kvelden, jeg var idag en
Fær istover Isen, da kom jeg til et ganske
dybt hul i Isen, og der saa jeg Løvninger av
en Valros, antagelig er den fløt op under
Isen og frosen fast, og da har Bjørnen
kjent Lugten og Gravet sig ned.

Den 14de Februar var jeg atter
paa Fjeldet ved Cap Smarck, Det var aldeis stille.
Jeg var nu ganske sikker paa at jeg skulde
faa se Solen naar kl blev 12, jeg syntes at
jeg saa overkanten av den da jeg kom op
paa fjeldet, men nu den kom ikke høiere.

Men et saadant syn er vist sjelden
at se, Alle mulige farver som kan optænktes
og flere til viste sig paa den sydlige
Himmel, medens den nordlige var mørke
blaa, jeg er sikker paa at ingen Maler ja
selv en Trøfels Pensel kunde frembringe
paa nær saadane farver, og dertil saa
stilt at man kan næsten høre sit jerte slaa.

Norlyset er prægtig i mørketiden
naar det flimrer over den Evige

Isflade og man kan se alle fremtøinger
som sees,

Men at se Solglansen som den nu
vistes kan næppe beskrives, og jeg har saa
Goet Tid at staa og beundre dette skue,
vist en fotograf har staet vagen faar
og taget et billede av en skiden og luvvit
Person mit i Solglansen skulde det have
bleven et sjeldent Fotografi, men jeg er
albom og ser dette syn, man siger ~~se~~
neapel og do, men se Solglansen en
saadan Dag og under saadane omstæn-
dighed, vil du leve til om du end er
noget nedtrykt, jeg maate Gaa tilbage
til min mørke residens uten at se Solen
men det syn jeg saa vil jeg lunge mindes
men Solen viste sig ikke i Dag heller,

Men den 23de Februar var saa jeg den
synne i Feldbopene paa Tiner Nøistad
og Bækeröen, Den 25de Februar var skint
den ind i Hulen gennem et hul som jeg
har saget i taket, her saa nu Trist et

i Hulen naar Solen synt og det blev lyst
i mørket synes alt bra, men det synes ialfal
faar mig at maanen lysre meget bedre
her end jemu i Norge, vad kommer det av

Jeg har flere Gang set syngen av Björnen
indpaa Isen men Björnen har jeg ikke
set men det kan vel komme av at den er
som Snen og syngen er mørk,

Jeg har nu ventet dem skulde komme
fra Cap Heller men ingen kommer, men saa
er det nu meget trivelier. nu da det er
bra lyst, friske er jeg og det har jeg vent
hul tiden, men det er jo bekjent at det
liger i Is bevarer, og sandelig har jeg i denne
Vinter lagt nok i Is, men det som har
julpet mig i denne vinter er et usynlig
væsen man kan give det vad navn
man vil, jeg ved navnet, og saa i aarden
og Fredie Ting at jeg har tat alt laet og
saa levte av Björnkjød

og naar det er nogenlunde bra veir
saa jeg kan være ute holder jeg mig altid

Men vordan jeg ser ut for jeg ikke sige
Jeg synes av mig selv, det har ikke kommet
vand i mit Ansigt eller andre Steder paa
mig indtagen det vand som har rundet
av mine Øine naar det blev for meget røg
i Hulen, saa der vises to runder ned over
kinden, Haaret har jeg klipet en gang,
det var som om jeg klipet en skiden Søn
Det blev jo ikke noget vidre fint, men
saa er det bare Hunden som ser mig
og den siger intet.

Den 27de Febrer var det
Godt veir om Morgenen og da det nu
er bra lyst var jeg tidlig op og da
Hunden havde faaet mat begynte jeg
at Grave op badden og Slæden som
var nedfögen, jeg har stadig Gravet
det op i Vinter, ikke faar at det trængtes
men faar at have noget at bestille.

Da det var temmelig Miday
begynte det at bløse friskt fra Nordost
og Snesaak, jeg gik da ind i Hulen

og kaagte Kaffe, da jeg havde drøket
Kaffen lagde jeg mig i Sæken og rögte, men
har jeg bra Tobak da jeg har Bentzens
part og, men nu begynte Hunden at
holde en fal Løven med joring og hyling
jeg tungte strakt at det var Bjørn men
jeg gav mig God Tid for jeg hørte paa
derris joring at den var noget bort.

Jeg tog nu Riflen og begynte at
krybe ut gennem Kanalen, men nu er
den saa smal og lav at jeg maa skyve
Riflen fremfaar mig, da jeg kom til
aabningen fik jeg se at Hunden stod
vent mot aabningen i Tunnellen og
jort av fuld Hals, jeg var nu sikker
paa at Bjørnen stod op paa Tunnellen
jeg smut mig nu paa ryg med Riflen
klar, men istedenfaar en Bjørn stod
der en Mand, jeg var strakt klar
over at det var en som var forlist.

Tellsman og hans folk og Cap Degettaff
var ikke i mine Tanker, jeg smut mig

Nu rünt igen og krøb sit og reiste mig
op med Piffen mellem hunderne

Med det samme blev jeg Greben over
bage Armene av Manden. Som sagde
Goddag Paul, da kom det med engang
Det er jo Tellman, det syntes jeg var
rat at jeg ikke skulde Tenke paa at det
var folk fra Cap Pegetoff, nu da jeg i over
Maaned baade dag og nat har ventet
dem, men nu var dem langt fra mine
Tanker, hvordan lever du og hvor er Bensen

Jeg blev staaende en stund før jeg
kunde svare, jeg er frisk, - men Bensen
er - død og nu var det ikke mere end
at Graaten kom frem men jeg raterste
snart, Derre Maa komme ind sagde
jeg, men da Tellman er store som
mig var det tungt faar han at komme
ind, jeg tænkte nu paa Græn og satte
over Kassepanden, vor har du begravet
Bensen spürte han, jeg har ikke begravet
ham sagde jeg han ligger der, jeg

viste da paa Lovsekken som laa ved hans
føder Tellman sagde intet, men saa spürte
han om jeg ikke skulde Gaa og tale med
mine Kamerater, da først kom jeg til at
Tenke paa Tellman ikke kunde være Alleen

Saa jeg er ikke rigtig sikker paa om
alt stod vel til med mig, ialfald var mine
Tanker langt borte

Tellman faar nu Kassepanden medens
jeg gik ned til mine Kamerater som holdt
paa at Lære av Pløderne faar at faa dem op
paa Snefoden ved Fluben,

Det var Emit, Olaf, og Dangel
Dem blev stude da dem fik høre at
Bensen var død,

Jeg syntes det var rart at faa
svar naar jeg talte, faar jeg har talt
noet ofte i Tenter men aldrig faat svar
ialfald som jeg har faarstaaet

vi gik nu sammen op til Fluben
vor Kassen var ferdig, og nu var det Melk
i den, vi fortalte da vor andre vorer op

Tellman fortalte at da han fik se mig
komme krybende ud av heilen syntes
han jeg saa noget rar ud, og det havde
han al ret til at tro, faar jeg var ikke
allene saa sort som en neger. Men jeg havde
fø Mørkerøde runder fra Pinnen og ned
over kindene av vandslet som rant av Pinnen.

Tellman sagde at han troet ikke
det var rigtig med min forstand derfaar
tog han over Armeene mine da jeg havde
Riflen. Han blev aldeles forferd da han
fik se hvordan Baldwin havde forlat os
og om den orden han havde Givet os

Men Gud være Lovet nu er det
over for mit vedkommende.

Men Aldrig vor Gammel jeg end
Bliver Kommer til at Glemme dem Vinter fra
Frans Josephs Land.

Jeg laa endnu i Nat sammen med
Bensen, da det var trangt i Fluben til
os alle, jeg begynte om Morgensen at
grave en Grav, Men det var umulig

at komme en Terne ned, vi kjørte da noget Sten
fra en bergknaus og bygget en Grav og lagde ham
i nogen Kiste her vi ikke vi lagde Steen over
jeg lavet et lidet kors av en itubrikket Aare
og skar hans navn og Døelhaart i.

Tellman holte Ligtalen, vi var kun
fem tilstede ved denne Begravelse Men jeg
har aldrig været tilstede ved en saa Gribende
og høitidelig Begravelse.

Det var Tellmans Mening at jeg
og Bensen skulde reise til Cap Feggetoff medens
den drog Nordover. Men nu da jeg var
allene maatte jeg blive med Norover,

vi jorde os nu klar faar at drage Nor
over, den har 23 hunde med sig fra Cap
Feggetoff saa vi har 47 hunde med os Norover
5 Plader og nogle Koberkiste som er arbeidet
som Plader den er ijenlodet saa om den
Gaar i vandet tager ikke Provianten som er
i den skade.

Den 7de Mars drog vi fra Cap Heller
Jeg kan ikke sige at jeg har noget Glædeligt

Minde herfra, Men nu da vi drog herfra
var det som om jeg forlod et hjem, for her har
jeg prøvet det som jeg aldrig har prøvet før
og mange slags tanker har haft her,

veirst var godt men noget koldt termom-
metret viste fra 40 til 44 Gr Kilde men jeg
tror det har vert koldere i Vinter i alfad har
jeg følt det koldere, men saa føles ikke Kilden
saa meget her paa Ishavet naar Isen ligger
Tæt, jeg har følt det like koldt i Promsi med
10 Gr Kilde som her med 20 Gr Kilde det
maa vel komme av at her er ingen fugtighed

vi drog ut Austriasundet forbi
Bakroen Hopmansöen og Benöen, og paa
Østersiden av Prins Rudolfs Land,

vi havde meget opskrævet Is, men
da vi begynte at drage norover langs
Prins Rudolfs Land omtrunt 30 kvartmil
av Landet fik vi jern Is, men den var saa
tynd at den var ikke skaderne saa vi maatte
drage nærmere Land vor isen var sterkere
men dog mer opskrævet

Det har vist vert Aabent her Nylig jaar
Isen er ikke mere end to a tre Tomer tyk

Jeg har flere Gang i Vinter merket
at Lufften har vert mørk norover men at
det har vert aabent var har jeg aldrig
troet, jaar saa langt mot nor som her Frode
vist ingen at det kunde vare aabent vand
om Vintren naar Isen ligger Tæt flere Grader
Pönderfaar, men den gamle teori slaer ikke
til, Isen er naak i drift baade vinter og
Sommer, müligen jaar man engang rede
paa at der kan vare Aabninger selv ved
Polen om vintren some dage, da vi kom
Rudolfs Land nær paa 20 kvartmil fik
vi sterk is og begynte at drage norover

veirst er godt ingen Björn har vi
set men nogle gamle spor har vi set
her er vist ingen mad til den,

Den 22de Mars var vi paa 82 og 5 mil
nor Brede, vi fik nu Storm fra nordost
med Snefaak saa vi maatte slutte at
drage i midagstiden vi feltet da her,

Isen var nogetlunde jevn men det var ingen
Garnel Is, vi laa fire Mand i en Sævsæk og den
som kaagte om Morgenen laa allene i en Sæk
om Natten var Danyel en Tur oppe
Da han kom og lagde sig, vi laa ved siden
av verandre, sagde han at det var aabent
vand udenfor Teltet, jeg gik da av Sæken
i saa tit, det bløste rigtig en Storm og Sne
faak saa jeg kunde ikke se langt men
klos udenfor Teltet saa jeg syben og hørte
Tur av Iskrønning, jeg purret øieblikkelig
tit og da vi omkrent havde alle klædeme
paa os i Sæken var det et øiblikes sag at være
ferdig, men føren vi kom os tit bragte
det flag som Teltet stod paa, og Teltet faldt
over os, saa vi maatte krybe tit, uden for
var det nu felt, Mørkt, Storm, Snefaak
hyl av hinde som blev klemt mellem Isen
og brak av Iskrønning,

Da vi var kommen tit alle fik vi
Tag i Teltet og da det var bænd i det
fulte alt som var inde med, vi fik

nu draget Teltet ind paa noget Garnel
Skruvis, og nu var vi og fik bygget Tre Stader
Mellan Skruvingen og bragt ind paa same
Is, men Isen skrævet frem delis og Storm
og Snefaak og Mørke gjorde det umuligt faar
os at se nogen vi, nogle av Hændeme er
kommen hid, men Mellan Stormbøjerne
hører vi hinde hyl

Tellman fik sin ene fot mellem
to Isser saa han maatte krybe til os,
vi forsøgte flere Gang at røre Teltet men
det bløste stadig ned, vi satte os da ilde
av en Storis, her havde vi det nogetlunde
bra, om Morgenen begynte Stormen
at Give sig, vi fik nu rørt Teltet og kogt
Kaffe, vi maatte nu sprætte op Komagen
og Strømpe av Tellman da foten var
svært ophovret og han havde nu
vort jennesublod i flere Timer,

Da vi nu havde drøbet kaffen
og det var begynt at Lysne, begynte vi
at se om vi kunde faa ride noget

av vaares sager,

Tellman bad os om at jøre vad vi kunde faar at rede en Straaküfert som Instrumenterne vare vist det var mulig

Men han sagde og at vi paa ingen Maade maatte vove Livet faar at byrge verken den eller noget andet,

Det første vi fik se var nogle hunde mellem Isen som var fast med Kjørerummen og flere Isflag som var blodig av isel Klæmte hunde, Men av vores Plader og øvrige Ting saa vi intet.

Men mærkelig naak mellem nogle store Isør stod Kjøreren med Instrumenterne Men Sjörn gik mit opi den, Men en stor Is var skrævet høit over den som et Tak Emil Ellefsen vilde afselut ved for muligens at faa fat i den, Men da Isen endnu var i bevægelse forraade vi ham det Men ~~vifr~~ han vilde ved efter den, Men for ham smut sig faar at Gaa ned bragte den Isen som var

skrævet op over den og falt ned paa Kjøreren og begravet den, har Isen holdt om ikke Mer som et 1/2 Minut har vi vert en Mand mindre

vi havde nu mistet to Proviantslader og Alle Koberkistene som var Proviant i, og Pladen med Hundeproviante, og fortim av vaares hunde som vi nu bare saa Blodet av paa Isen, To hunde som var bunden sammen (aa mellem Isen bare med hovedet op av Sjörn saadan havde dem lagt i hele Nat, da vi fik dem op kunde dem ikke staa paa føderne Men lit liv var det i dem, Men hund er hund, da dem havde lagt en Hund var dem godjen, en Pildingsbaad som vi tog paa Cap Flora gik og ned,

Da vi nu havde mistet nesten alt vad vi havde med os, var det ingen Mening at forsætte Noerver,

Det var naak verst faar Tellman at det skulde Gaa saa forkjert med Turen Men endnu vere at han blev krøbling Men endnu er han den samme rolige

Mand som før, ja rigtig en Gentleman
Den 24de Mars begynte vi at drage
Syd over, di to første dage kunde Tellman
hinke efter Slæderne men saa vant han ikke
mer, og nu maatte vi trække ham paa en
Slæde, som vi med Glæde gjorde,

Det var nu smaat med mat til os
og endnu mindre til hundene, men da vi
kom paa siden av Ruinöen kom der en
Bjørn ja vorden kom fra ved Gud faar
vi saa den ikke før den stod mellem vores
Slæder, og i forvildelsen før vi fik Rippen
av Slæden var den i fullt trav indover
Isen, men nu var Emil og Olaf ikke sen
at sætte efter den med to Slæder med hunde
og Bjørnen sprang faar at redelivet og
Hundene sprang faar at faa mat,

Det var ikke mange minutter før
baade Bjørnen og hundene var ute av
sigte, men en 5 a 6 timer kom den tilbage
med Bjørnen paa Slæden, men den
havde haft en ful Fær før den kom

Bjørnen paa skud

Det var en gammel fornæstet skrub men
den var kjærkommen til os og endnu mer til Hundene
som nu fik sig et Got maaltid

Den 4de April kom vi til Cap Flitter
her var nu ikke nogen vidre triveligt sted før
i tenten, men nu saa det rigtig forlat og
trist ut, Hulen var nu fulføgen, Bjørnen
havde Gravet sig ind men den havde vist
ikke liget sig her faar den har Gaet sin vei
her var fornæsten flere Spor av Bjørner
men Graven havde den ikke rørt,
vi Gravet nu ut noget Sne saa vi kom os ind

Tellman kan ikke staa paa foten men
maa bæres baade av og i Slæden, men aldrig
hører vi han klage sig, ja det er stor forryel
paa han og Baldevin

Det blev nu Storm og uveir til den 7^{de}
April, vi havde nu fin Is Gaat føre Solskin
og godt veir mer kan vi vel ikke forlange

Men en ting er det rart med at paa
Den strækning vi har kjørt baade paa

Fartisen og i Bakken har vi ikke set en
Kobe eller Snad, Medens baade paa Spidsbergen
og Novaia Zemlia er naak av den ialfold
paa Fartisen

Den 9de April kom vi til Cap
Pegettoff, det er nu 9 Maaneder siden jeg
var i hus, vist det da kan kaldes faarhus
som er her, Men saa er det et Palads imod
Hulen, jeg kunde ialfal faa varme hender
ved ovnen, Min nu er alt glemt faar
denne Gang, vi fik nu lape vaars klader
mine kængte ialfold til det,

Paa Cap Pegettoff havde dem skuet 20
Bjoren, her er en irrolig plads med veirst
faar enten falder vinden Sør eller Nor
Austriasundet rigtig stille er det Aldrig
Vellman ligger nu stadig og Dogtorer
Arbrider med foten,

Den 26de April reiste vi fire Normand
fra Cap Pegettoff faar at trække rundt Visekes
Land, Baldevin skal nu vare Leder
vi drog øst over forbi Salmeien

Det er den Osom Pary begravet sin Maskinist
paa, og vist naak den første Grav som blev
Gravet paa Frans Josep Land, han blev begravet
i 1873, Viseke Land er ikke meget høit Land
Det er forresten ikke Frans Josep Land i
helle Taget, her er pit faar Gletsjer fra Stormbai
og syd over, og rundt Østspytten til Cap
Høffer, paa Østsidem av Cap Høffer er en
lang fjord som sjer sig ind i Landet det
saa ut som om landet ind i fjorden bestod
av bare Gletsjer

Da vi en kvæl feltet ved Cap
Høffer, kom der en Bjoren ræslede op
til feltet, vi saa at den havde ont faar
gaa, Den blev staande og se paa os og
kændene, Olaf tog da og sjød den, da
vi flaaet den faar vi en Røndkule
i Høffledem den var nu fastgroet men
Høften var stiv og Kuglen var overvokset
med træer, Det er vist Lange siden
den har faaet dette skud, faar det
er nu over 20 Aar siden Fangstfolk

benyttet Mundladningsrifle

Men det kan jo og hende at den er bleven skiet av Samojedere, men den har og forlænge siden sløttet med Mündladning, viret var Gaet Isen er Godat drag. Lætte Las har vi saa alt er vel

Björnen ser vi stadig men vi har ingen bruk faar den, men den 3de Mai kom der en Bingse med to smaa unger og da sjöd vi Bingsen, vi gik da to Mand til Uningerne som havde lagt sig paa den Døde Moder, vi tog vaarus Beltrem og satte om halsen paa den og lette den til Feltet vor vi slog den ijel med en bord-lap, vi flaaet den rigtig fint da vi vilde tage den med os, men Baldwin sagde at vi fik ikke tage den, sjönt den var ikke store eller tyngere som et Lamskin og vi har lætte Las, men vi maatte lyde ordre, vi tog bage skrotene med os og Dagen efter kaagte vi bage skrotene men vi fem Mand spiste op alt i en Gang

Men den var ialmindelig God

Det i Nord øst av Vilske Land liger en stor Lav smedagtö, paa östrenden er det et lidet Isfeld, paa Nordsiden av öen saa det rart ut, det saa ut som et oprört hav som var stivnet, jeg gik et langt stykke mellem disse Toper som bestod av sand og sten, muligens er det en gammel Moen, men vorfra er den kommen,

Mellem denne Og Vilske Land laa der nogle Valroer den havde hül i isen Lighedan som Snaden, her paa denne side av Vilske Land fandt jeg nogle Fosiler og med paa Stranden laa der to svære Jerenlærkugle som sikkert var to Muttertroers ijemmen, vi drog nu sydover Aus-Triasundet og kom til Cap Heller om Aftenen den 17de Mai,

Björnen havde hüsert meget her den havde Gaet flere Gang over Graven men intet vört, muligens er det noget sant i det man tror at Björnen Graver

ikke op Lig, men vorfaar Graver den op
andre døde Dyr, Præven er en Muster
til at Grave op Lig og drage bort av Graven.
Men her paa Frans Josephs Land er det
vist lite Præ, vi saa intet til den og da
her er lite fugelliv er her vist lite Præ.

Nu har vi Solskin baad dag og
nat Baldwin har vert snublind en
par dage saa en Mand har maatte lede
ham, Den 25de Mai var første Gang
vi fant Drikvand paa Isen.

Den 27de Mai kom vi tilbage til
Cap Fagettoff, Kellman er fremdeles daarlig
vi satte op Teltet som vi fire
Nordmund skal lige i da det er liten
plats til os alle inde Men vi skal spise
inde, vi fik nu Storm og Snefaak nogle
Dage, vi er nu begyndt at holde vagt paa
Fjeldet faar efter Fartøier da vi kan se
Isen fra Fjeldet og Isen begynder at sige
fra Land, vi har sat op en Værd med
Sinal paa, her op paa Fjeldet i en

Liden Balsankring laa der en hel del for-
støret Trær eller Fönerstoker som er flere
Metter lang, den er saa ligt friskt Föner
at vist man er lit daerlig paa synet kunde
gaat tage dem faar Friske staake, Aarringene
og kvistene og Barken er aldeles naturlig
Men paa nogle av dem sider der en hvid
smaa firkantet Svovelkis Torsinger, flere
av dem staar med ene enden ut over
fjeldet som ser ut til at have raset
nedover, I for høst da vi kom hid
med Fitzof fant Kaptain Helsen en
forstøret rot i et Elvelin under der
vor vi nu fik se Staakene, antagelig
har den raset nedover herfra, men
den var saa tung at vi bemand ikke
vant at faa den i Baaden derfor vi
maatte forlate den, her inde ved stran-
den er en hel del Isbergkrystal eller
Dryffsten som vi kalder den faar
Det var nogle som var blanke og nogle
var vid andre var rød eller fiolet

Jeg tog nogle Steiner med mig som
jeg gav til Musæum i Tromsø.

Ligedan fik en Engelstemand
jeg tror han var Geolog hans Navn
var Astrup en del Steiner af mig, han
sagde at der di Steinerne var komne fra
var der Guld, men om det var drivverdig
künde han ikke sige.

Jeg og Emil har funden over
sin Valrostand omtrent tre kvartsmil
fra Lyben, den jeg fant veiet $4\frac{1}{2}$ kilo
indog var den del som er inde i hodet
bortkæret og lige dan spidsten av den
men forresten var den hel og aldeles vid.

Den 12de Juni drog Harlan Emil
Danyel og jeg til en fjord som heter
Nigrifjorden, den ligger mellem Flaaleilan
og Mac Klintokkeilan.

Det er ingen fjord men et sund
som spiler dire to Der, Da vi kom mit
i sundet var det aabent vand Fersover
men Fastisen laa baade Nordfaar

og Søndefaar, antagelig er det strøm som
holder det aabent mit i Sundet, her saa vi
og nogle Ederfugle det er di første og eneste
Ederfugel vi har set, vi maatte nu trække
over Sundet til Mac Klintokkeiland og
op over et Isfeld som var meget forrent
vi maatte binde os sammen med Taug da
vi drog indover

vi drog nu Nordover forbi
Cap Copland, da vente vi om og drog til
Cap Brum, fra Topen av Cap Brum künde
vi se over Isen i Syd og Syd vest

Den 20de Juni kom vi tilbage til
til Cap Tegetoff, vi har nu vagt baade dag
og Nat paa Isfeldet, og forresten skyter vi
Frokyms noget faar Matens skyld og
noget faar Fidsfordriv, har vi vert noget
av Videnskabsmænd har her vist vert
meget som man künde have undersøgt
og muligens faaet rede paa, men nu er
Videnskaben fenglemt paa denne Fær
men muligens andre engang kan

komme hid og faa store itbytte end vi fik
Den 27de Juli havde Emil vaagt
paa Sjældet om natten fik han se en Seiler
i den faar Iskanten kl 5 om Morgenen
fik vi se den fra Flykten,

Emil Danyel og jeg roet da med
mod det, men nu laa det en fast Isstrimmel
mellom os og Partoiet men da den fik
se os, satte den paa Strimmel og kom
jennem den, Den heiste nu det Svenske
Flag, vi troet den var itte for at søge
efter Andreas Expedisjon, men saa raapte
den at det var Vellmans Expedisjon den
den søgte, vi roet da tilside og gik
ombord vor vi blev modtaget paa det beste

Skibet var Salfanger Capella
av Götaborg men havde sin Starjon i
Pandeifford, Baade Befal og Manskab
var nordmænd

vi gik nu under Land og tog ombord
vaars saer det var snart jort, verst var
det at faa fat i hundene som var Løs

Vellman maatte heises op i Baaden,
om natten var vi ferdig og gik strakst vertover
vi skal gaa til Cap Flora faar at tage noget
Post fra Hertugen av Abkrüverne med
Skib Stella Polara han skal nordover, Capella
skulde forsøge at jøre fangst her,

Da vi kom op i den Britiske kanal
fik vi se et skib som holdt paa at arbeide
sig it av Isen, vi laa her i 7 dage og jorde
God fangst av Valros og Björin,

Den 6te August kom det Skib vi
saa Løs av Isen og kom paa siden av os
Det var Stella Polara,

Captein Störker paa Capella og Vellman
var ombord hos Hertugen, Störker tog
nu avsed med sin Søn faer siste Gang
Sönnen var Maskinist med Stella, og han
var en av di tre som forsvant fra Expedisjon

Da den kom ombord gik vi Syd
over og Stella norover, den 12te August gik vi
fra Cap Flora og kom til Tromsö 18 August
Saa nu var den fire Slut